

<p>MONOLOGONĖ-AUTORITARINĖ PEDAGOGIKA Vis dar įprasta pagal ją veikti valstybiniuose darželiuose, mokyklose</p>	<p>DVASINĖ HUMANISTINĖ PEDAGOGIKA Kuria vaikų vystymuisi palankią aplinką, daugiau reikalauja atsakomybės/ kompetencijų iš pedagogų. Pastebime, kad universitetai neparuošia šiai pedagogikai diegti specialistų, tenka patiems tokius specialistus rengti naudojant savo kaštus.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • Mokytojo vertingumas nustatomas pagal tai kiek jis turi akademinį mokslo cenų. • Orientuota į akademinį žinių kiekį, išaukština rezultatus, pasitenkina vaiko paviršutinių savybių apskaita. Atmeta, kad vaikas dvasinis įsikūnijimas ir turi keletą talentų savo viduje tik juos reikia sugebėti atverti. • Visuminio požiūrio į vaiką nėra, labiausiai išaukštinamas paklusnumas, technologinis protas ir rezultatas. • Formuoja ir realizuoja prievartos sistemą. Priemonės yra jėginės, prievartinės, paremtos „bizūno ir meduolio“ principu. Aksiomos: blogis- baustinas, gėris- girtinas, tinginystė- smerkiama, stropumas- sveikintinas. • Vaikus ruošia gyvenimui, moko prisitaikyti prie gyvenimo. Verčia vaikus be jokių derybų vykdyti jiems nuleistus paliepimus, prievoles, būti nuolatiniam paklusnume. • Stigmatizuoja klaidas, vaikai bijo bandyti kažką naujo, kad nesuklystų, taip užmigdomas kūrybiškumas, autonomiškumas, iniciatyvumas, žaismingumas. • Autoritarinė pedagogika naudojama prievartą užslopina jausmus, provokuoja auklėtojų, vaikų ir tėvų susierzinimą, grubumą, grąšinimus, riksmus, vaiko orumo žeminimą. • Nuo nesveiko mikro klimato ir dirbtinų sąlygų įvairūs tyrimai pateikia vaikų psichinės sveikatos labai žemus rodiklius, vaikai išgyvena miego sutrikimus, atsiranda tikai, galvos/pilvo skausmai, nenori eiti į darželį, užgesta žaismingumas ir akyse dingsta džiaugsmas. <p>Kokia valstybės ateitis, jeigu vaikai:</p> <ul style="list-style-type: none"> • - bus išmūštruoti tiksliai kartoti <i>svetimas</i> mintis ir <i>nebemokės savarankiškai mąstyti</i>; • - lenktniausias <i>grubumu</i> ir <i>praras</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • Mokytojo vertingumas nustatomas kiek jis turi polėkio saviuoklai, kiek geba būti teisingu ir sąžiningu su vaikais, neslepiančiu nuo jų to, kas vyksta jo viduje. Ar gali jis kitiems būti doru lyderiu? • Skirta vaiko mąstymo, jausmų, valios ugdymui. Vaiko sielai širdžiai ir protui taurinti, o žinias suvokia, kaip kelią į tokį tikslą. • Holistinis, visuminis požiūris į vaiką, eina kūrybos ir ieškojimų keliu. Loginis ir dvasinis ugdymas eina kartu. • Esminė priemonė tikslui pasiekti yra bendravimas, kuris vaiką įgalina, stiprina, drąsina, dovanoja pasirinkimo laisvę, tiki vaiko sėkme, įžiebta norą bendradarbiauti. Aksiomos: gėris ugdomas gėriu, meilė meile, teisingumas teisingumu, kilnumą ugdo kilnumas. • Vaikas ne tik ruošiasi gyvenimui, bet jau gyvena. Tobulina vaiko gyvenimą pačiu gyvenimu. Vadovaujasi bendradarbiavimo, dvasinės bendrystės, abipusio supratimo, pasitikėjimo, kūrybinio kantrumo, laisvo pasitikėjimo, pažinimo džiaugsmu, meilės ir išmintingo reklumo principais. • Humanistinė pedagogika profilaktiška, gydanti. Tiki kiekvieno vaiko sėkme ir vaiko gyvenimui suteikia sparnus. Skatina nestandartiškai mąstyti, veikti, kūrti. • Vaiko ugdymąsi, elgesį ir smegenis labiausiai jaudina trys principai: holizmas, žaidimas ir gamta. <p>Gairės ir atsakomybės (prieš vaikus, visuomenę) mūsų nuolatiniam tobulėjimui ir ugdymui</p> <p>2015 m. Pietų Korėjoje UNESCO patvirtinta</p>

subtilų bendrumo su gamta bei žmonėmis jausmą;

- - įkris į priklausomybes ieškos greito *atsipalaidavimo* ir elementariausių mokymosi *sunkumų įveikti nebepajėgs;*
- - akiai pasiduos *standartams*, pataikaus madai ir galutinai *praras kūrybinę vaizduotę?*

pasaulinio švietimo programa įpareigoja pasaulio šalis kurti lygiomis teisėmis pagrįstą įtraukujį kokybišką švietimą. Tai reiškia, kad ne vaikas turi prisitaikyti prie darželio ar mokyklos, bet darželis ar mokykla prisitaiko prie kiekvieno vaiko. Tai – kiekvieno vaiko teisė. Vadinasi, mūsų tikslas kurti tokias aplinkas, kur kiekvienas galėtų būti pagal savo poreikius, gabumus, troškimus. Mes patys turime keistis, mokytis priimti kitokį vaiką, jam sukurti tinkamą aplinką/ribas.“

TĖVAMS REIKIA ATSINAUJINUSIŲ ŠVIETIMO ĮSTAIGŲ IR LYGIŲ TEISIŲ (nepriklausomai nuo turtinės padėties) Į JAS LEISTI SAVO VAIKUS

svarbą patvirtinanti teisinė bazė

Švietimo įstatymo pagrindinis tikslas:
Išugdyti vaiką laisvą, socialiai jautrų, kritiškai mąstantį, gerbiantį savo šaknis, kultūringą pilietį.

Švietimo Bendrosios programos

Padėti moksleiviui susikurti mokslinį visuminį pasaulio vaizdą, išsiugdyti racionalaus mąstymo bei veiklos gebėjimus, vertybines nuostatas.

Valstybinė švietimo 2013-2022 metų strategija
Pasiiekti tokią pažangą, kai mokyklos bendruomenės kritinę masę sudarys reflektuojantys, nuolat tobulėjantys mokytojai.

Valstybine šeimos politikos koncepcija

4.1. Švietimo ir kultūros sistema grindžiama glaudžiu šeimos, mokyklos ir visuomenės bendradarbiavimu, padedant šeimai ugdyti asmenį, pajėgų suvokti pasaulį, savarankiškai ir kartu su kitais spręsti savo ir visuomenės gyvenimo problemas.

LR Konstitucija garantuojamas visuotinis mokymas negali būti įgyvendinamas ignoruojant tėvų atsakomybę dalyvauti ugdant savo vaiką.

LR konstitucijos 26 straipsnį: „Tėvai ir globėjai nevaržomi rūpinasi vaikų ir globotinių

religiniu ir doroviniu auklėjimu pagal savo įsitikinimus“.

Pagal Vaiko gerovės valstybės koncepcijos (įsigaliojo nuo 2003.05.31) 1.2.1.2. punktą „šeima ir valstybė dalijasi vaiko gerovės užtikrinimo atsakomybe. Mokyklose vykdomos ugdymo programos pirmiausiai turi atitikti šeimoje ugdomoms vertybėms ir moralės normoms“.

Visuotinė žmogaus teisių deklaracija

27 straipsnis

1. Kiekvienas turi teisę laisvai dalyvauti bendruomenės kultūriniame gyvenime, gėrėtis menu, dalytis mokslo pažangos laimėjimais ir jų teikiama nauda.

29 straipsnis

1. Kiekvienas turi pareigas bendruomenei, kurioje vienintelėje yra galimas laisvas ir visokeriopas jo asmenybės vystymasis.

2. Mokslas yra skirtas tam, kad visais atžvilgiais būtų ugdoma žmogaus asmenybė ir kad būtų didinama pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms. Jis turi skatinti visų tautų, rasinių arba religinių grupių savitarpio supratimą, pakantumą ir draugystę, taip pat turi padėti toliau plėtoti Jungtinių Tautų taikos palaikymo veiklą.

26 str., 3 d. „Tėvai turi pirmenybės teisę parenkant savo vaikų mokymą.“